

Sygn. akt IV Pa 8/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Elblągu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bożena Czarnota

Sędziowie SSO Renata Żywicka / spr /

SSO Alicja Romanowska

Protokolant : st.sekr.sądowy Beata Iwanowska

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2013 r. w Elblągu

na rozprawie

sprawy z powództwa M. G.

przeciwko Zespołowi Szkół we F.

o uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Elblągu

z dnia 28 listopada 2012r., sygn. akt IV P 115/12

I. oddala apelację,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 60 złotych tytułem zwrotu

kosztów procesu za II instancję.

Sygn. akt IV Pa 8/(...)

UZASADNIENIE

Powód M. G. wniósł do Sądu Rejonowego w Elblągu odwołanie od oświadczenia pracodawcy Zespołu Szkół we F. o rozwiązaniu łączącego go z pozwaną stosunku pracy, domagając uznania go za bezskuteczne. W uzasadnieniu wskazał, że jest zatrudniony w pozwanej szkole od dnia 1 września 2010 r. jako nauczyciel mianowany. Jest nauczycielem wychowania fizycznego. W dniu 11 maja 2012 r. otrzymał od pracodawcy wypowiedzenie, gdzie jako przyczynę rozwiązania stosunku pracy wskazano zmiany organizacyjne w szkole. Powód nie rozumie dlaczego to on otrzymał takie wypowiedzenie. W szkole pracuje 2 nauczycieli przedmiotu, którego powód naucza. Godziny wychowania fizycznego tylko nieznacznie ulegną zmniejszeniu, zaś po zwolnieniu powoda z pracy drugi nauczyciel otrzyma godziny nadliczbowe. Współpraca do tej pory układała się dobrze, zaś pozwany nie skarżył się na powoda. Zdaniem powoda zwolnienie go z pracy jest związane z tym, że jest on członkiem (...). Tylko członkowie tej organizacji

związkowej otrzymują wypowiedzenia stosunków pracy. Zdaniem powoda powody wypowiedzenia umowy o pracę nie są prawdziwe.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Zdaniem pozwanego przyczyny wskazane w oświadczeniu woli pracodawcy są rzeczywiste i są wymuszone obiektywnymi okolicznościami likwidacji jednego z trzech stanowisk w grupie nauczycieli wychowania fizycznego. W tej grupie powód ma najniższe kwalifikacje oraz gorzej niż pozostali nauczyciele wykonuje obowiązki pracownicze.

Powód jest zatrudniony w pozwanym zespole szkół od dnia 1 września 2004 r., w tym od dnia 1 września 2005 r. na stanowisku nauczyciela wychowania fizycznego w pełnym wymiarze czasu pracy. Obecnie powód ma stopień awansu zawodowego nauczyciela mianowanego. Powód posiada wykształcenie wyższe zawodowe (licencjat Akademii Wychowania Fizycznego i (...) w G.), podjął uzupełniające studia magisterskie, których do dnia wręczenia oświadczenia o wypowiedzeniu stosunku pracy nie ukończył. Jedynymi dodatkowymi kwalifikacjami, jakie posiada powód to dyplom trenera klasy II w lekkiej atletyce.

Na rok szkolny 2012/2013 w pozwanym Zespole Szkół zaplanowano kontynuowanie nauczania zajęć wychowania fizycznego w oparciu o rozporządzenie MEN z dnia 9 sierpnia 2011 r. w sprawie dopuszczalnych form realizacji obowiązkowych zajęć wychowania fizycznego także w formie zróżnicowanej, tj. systemie klasowo – lekcyjnym 3 godziny oraz alternatywnym do wyboru przez uczniów w wymiarze 1 godziny. Propozycje tych zajęć alternatywnych przedstawionych przez dyrektor pozwanego zostały zaakceptowane przez Radę Rodziców. W związku z zaplanowanym arkuszem organizacyjnym na rok szkolny 2012/2013 liczba godzin wychowania fizycznego będzie obejmować: cztery oddziały szkoły podstawowej w sumie 12 godzin zajęć w systemie klasowo lekcyjnym oraz 4 godziny zajęć do wyboru, pięć oddziałów w gimnazjum w sumie 15 godzin zajęć w systemie klasowo lekcyjnym oraz 5 godzin zajęć do wyboru, łącznie 36 godzin.

Wystarczające do prowadzenia tych zajęć jest zatrudnienie 2 nauczycieli w-f.

Powód nie posiada wystarczających kwalifikacji do prowadzenia wszystkich zajęć do wyboru. Nadto spośród nauczycieli w-f ma najniższy staż, niższe wykształcenie oraz stopień awansu zawodowego.

Nie wywiązuje się też w pełni ze spoczywających na nim obowiązków, niesystematycznie prowadzi dokumentację mimo wielu uwag wicedyrektora. Na powoda wpływały skargi rodziców na jego postawę. W wielu przypadkach postawa powoda jest sprzeczna z etyką zawodową, np. spóźnienie na uroczysty apel z okazji Dnia Edukacji Narodowej, podczas którego miał złożyć ślubowanie w związku z uzyskaniem stopnia awansu zawodowego nauczyciela mianowanego. Powód też składał na wniosek o legitymację służbową dopisek, który nie licował z powagą dokumentu i zawodu.

Powód nie został wybrany do zwolnienia z pracy ze względu na przynależność związkową. Do (...) wstąpił w marcu 2012 r. co prowadzi do przeciwnego wniosku. Nastąpiło to w czasie, gdy wiadomym było, że pracodawca będzie podejmował decyzje w przedmiocie zwolnień z pracy ze względu na zmniejszającą się liczbę uczniów, a co za tym idzie także oddziałów (w ciągu 6 lat odpowiednio z 444 do 230 oraz z 20 do 12) oraz brak środków finansowych. W ocenie pozwanego wstąpienie do organizacji związkowej mogło być skutkiem chęci uzyskania ochrony związkowej, lecz strona pozwana dochowała stosownej procedury wynikającej z treści art. 20 ust. 5a Karty Nauczyciela. Decyzja pracodawcy nie była również podyktowana osobistą niechęcią dyrektora pozwanego do powoda.

Wyrokiem z dnia 27 listopada 2012r. w sprawie IV P 115/12 Sąd Rejonowy w Elblągu przywrócił powoda M. G. do pracy w pozwanym Zespole Szkół we F. na dotychczasowych warunkach sprzed dokonanego w dniu 11 maja 2012r. rozwiązania umowy o pracę z zachowaniem okresu wypowiedzenia, zasądził od pozwanego Zespołu Szkół we F. na rzecz powoda kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu oraz ustalił i nakazał ściągnąć od pozwanego Zespołu Szkół we F. na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego) w E. kwotę 1334 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych, od których uiszczenia powód był zwolniony z mocy ustawy.

Swoje rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy oparł na następujących ustaleniach i wnioskach :

Powód M. G. został zatrudniony w pozwanym Zespole Szkół we F. w dniu 1 września 2004 r. na czas określony do dnia 31 sierpnia 2005 r. na stanowisku nauczyciela wychowania fizycznego w wymiarze 9/18 oraz wychowawcy świetlicy w wymiarze 9/18 etatu. Kolejna umowa o pracę, tym razem na czas nieokreślony zawarta została z powodem w dniu 1 września 2005 r. na stanowisku nauczyciela w gimnazjum wchodzącym w skład Zespołu Szkół we F..

Z dniem 1 września 2010 r. powód M. G. uzyskał stopień awansu zawodowego – nauczyciela mianowanego.

Powód posiada wykształcenie wyższe stopnia pierwszego – licencjat uzyskany na Akademii Wychowania Fizycznego i (...) w G. o specjalności trenerskiej oraz dyplom II stopnia trenera lekkiej atletyki. Podjął uzupełniające studia magisterskie z wychowania fizycznego, których nie ukończył do chwili wydania wyroku.

W okresie świadczenia pracy przez powoda prowadził ona zarówno zajęcia lekcyjno klasowe, jak i alternatywne zajęcia z wychowania fizycznego.

W okresie jego pracy pracodawca miał uwagi co do prawidłowego prowadzenia dokumentacji odnotowującej przebieg zajęć lekcyjnych, w tym w zakresie prawidłowego oraz chronologicznego odnotowywania obecności uczniów.

Powód w okresie swego zatrudnienia uznał za niesklasyfikowaną uczennicę klasy (...) Gimnazjum K. L., która w pierwszym semestrze roku szkolnego 2011/2012 była częściowo i okresowo zwolniona z zajęć wychowania fizycznego z uwagi na przeciwwskazania lekarskie bez decyzji dyrektora w tym zakresie.

W klasie (...) Szkoły Podstawowej, której wychowawcą był powód uczniowi A. J. (1) nie wpisano na koniec pierwszego semestru oceny okresowej z historii, co było zaniedbaniem nauczyciela tego przedmiotu oraz wychowawcy. Ocena dopisana została dopiero po interwencji wicedyrektorki pozwanego Zespołu Szkół (...).

W marcu 2012 r. powód M. G. złożył akces do (...), w ramach działającej (...) Organizacji (...) tego związku zawodowego, licząc się z tym, że może potrzebować ochrony w związku z przewidywanymi redukcjami zatrudnienia w pozwanym Zespole Szkół we F..

W roku szkolnym 2011/2012 w pozwanym Zespole Szkół we F. zatrudnionych było troje nauczycieli posiadających kwalifikacje do nauczania wychowania fizycznego: D. U. (1), powód M. G. oraz A. J. (2). Z uwagi na posiadane kwalifikacje do nauczania edukacji wczesnoszkolnej, od kilku lat A. J. (2) nie prowadziła zajęć z wychowania fizycznego.

W tym roku szkolnym w pozwanym Zespole Szkół we F. istniało 14 oddziałów szkolnych. W ramach tych oddziałów realizowano naukę wychowania fizycznego zarówno w formie zajęć klasowo – lekcyjnych, jak i alternatywnych. Łączna liczba godzin nauczania wychowania fizycznego wynosiła 36 tygodniowo oraz 11 godzin zajęć alternatywnych, co odpowiadało dwóm pełnym etatom nauczycieli tego przedmiotu, tj. M. G. oraz D. U. (1). Zajęcia z tzw. czwartej lekcji w-f były nauczane przez B. B. (2), K. J. (2), powoda (3), L. S. (1), D. U. (3).

A. J. (2) nie nauczwała w tym roku szkolnym lekcji wychowania fizycznego w żadnej z form, a jedynie realizowała przydzielone jej godziny w ramach nauczania wczesnoszkolnego. W tym roku szkolnym powód prowadził zajęcia z lekkiej atletyki w ramach alternatywnych form lekcji w-f.

W roku szkolnym 2012/2013 w pozwanym Zespole Szkół we F. istnieje 12 oddziałów szkolnych. W ramach tych oddziałów zaplanowano nauczanie wychowania fizycznego zarówno w formie zajęć klasowo – lekcyjnych, jak i alternatywnych form. W dniu 9 maja 2012 r. dyrektor pozwanego przedstawiła Przewodniczącej Rady Rodziców przy pozwanym propozycje zajęć zw. czwartej lekcji w-f, wedle których miały one w nowym roku szkolnym polegać na zajęciach z aerobiku (2 godziny gimnazjum), tańców ludowych (2 godziny szkoła podstawowa), gier zespołowych (1 godzina w szkole podstawowej i gimnazjum), turystyce (1 godzina w szkole podstawowej i gimnazjum), tańcach z

ogniem (1 godzina). Dawało to 27 godzin w ramach zajęć klasowo lekcyjnych oraz 9 godzin tzw. czwartej godziny w-f, łącznie 36 godzin.

W pozwanym Zespole Szkół we F. od dnia 9 lutego 2011 r. obowiązuje regulamin przyjmowania i zwalniania pracowników pedagogicznych, zgodnie z którym przy podejmowaniu decyzji o zwalnianiu pracowników bierze się pod uwagę: staż pracy, awans zawodowy, ocenę pracy, dyspozycyjność pracownika, poziom wykształcenia (ukończone formy doskonalenia), przebieg pracy zawodowej.

W dniu 11 maja 2012 r. doręczono powodowi oświadczenie o rozwiązaniu łączącego go z pozwaną stosunku pracy w drodze wypowiedzenia z powodu zmian organizacyjnych powodujących zmniejszenie liczby oddziałów w szkole uniemożliwiającej dalszego zatrudniania powoda w pełnym wymiarze zajęć.

Według nowego arkusza organizacyjnego D. U. (1) miał nauczać wychowania fizycznego w wymiarze 23 godzin (7 w szkole podstawowej oraz 16 w gimnazjum) z czego 5 godzin stanowiły godziny ponadwymiarowe, K. S. 2 godziny (po jednej w szkole podstawowej i gimnazjum), A. J. 6 godzin w szkole podstawowej, K. K. 4 godziny (2 godziny w szkole podstawowej i 2 w gimnazjum), E. K. 1 godzina w gimnazjum.

A. J. (2), drugi nauczyciel z kwalifikacjami do nauczania wychowania fizycznego, w pozostałym zakresie uzupełniała etat w nauczaniu wczesnoszkolnym, nadto miała 4 godziny ponadwymiarowe z innych przedmiotów.

Sąd Rejonowy uznał, że powództwo powoda M. G. zasługiwało na uwzględnienie, skutkując przywróceniem go do pracy na dotychczasowych warunkach z uwagi na wpływ okresu wypowiedzenia.

Dokonując swych ustaleń faktycznych Sąd opierał się zgromadzonej w aktach sprawy dokumentacji. Żadna ze stron postępowania nie kwestionowała zawartych w niej treści. Sąd nie doszukał się również żadnych symptomów, które mogłyby podważać wiarygodność tej dokumentacji z punktu widzenia treści zawartych w tych dokumentach i przedkładanych kopiach.

Dodatkowo Sąd opierał się na zeznaniach świadków słuchanych w toku postępowania z małymi wyjątkami dotyczącymi stwierdzeń np. wicedyrektora pozwanego Zespołu Szkół (...) oraz dyrektora pozwanego, co do tego, że powód nie posiadał wystarczających kwalifikacji do nauczania na lekcjach wychowania fizycznego prowadzonego w ramach zajęć alternatywnych, czyli tzw. czwartej lekcji w-f.

W pozostałym zakresie zeznania świadków, jak i stron postępowania sąd I instancji uznał za wiarygodne, gdyż korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym.

Przechodząc do merytorycznej analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego pod kątem stwierdzenia, czy żądanie powoda jest uzasadnione czy też nie, Sąd Rejonowy, wskazał, że z treści oświadczenia woli pracodawcy z dnia 11 maja 2012 r. o rozwiązaniu z powodem M. G. stosunku pracy z zachowaniem okresu wypowiedzenia, wynika, że zostało dokonane w trybie przewidzianym w art. 20 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97 poz. 674 z późn. zm.).

Zgodnie z tym przepisem dyrektor szkoły w razie częściowej likwidacji szkoły albo w razie zmian organizacyjnych powodujących zmniejszenie liczby oddziałów w szkole lub zmian planu nauczania uniemożliwiających dalsze zatrudnianie nauczyciela w pełnym wymiarze zajęć rozwiązuje z nim stosunek pracy lub, na wniosek nauczyciela, przenosi go w stan nieczynny.

Z tego wynika, że skoro bezspornym jest, że do tego typu oświadczeń woli pracodawcy – szkoły stosuje się przepisy kodeksu pracy w zakresie w jakim nie jest to uregulowane w Karcie Nauczyciela (art. 91c ust. 1 tej ustawy), to mają do nich zastosowanie także przepisy art. 45 § 1 k.p. i następne, w sytuacji, gdy pracownik nie zgadza się z jego decyzją o rozwiązaniu stosunku pracy. Z tego powodu może kwestionować zarówno zasadność, jak i zgodność z prawem tej czynności.

W ślad za wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 16 kwietnia 2003 r., sygn. akt I PK 91/02, Pr.Pracy 2003/12/35 powtórzyć można, że rozwiązanie stosunku pracy z nauczycielem mianowanym zostało uregulowane w Karcie Nauczyciela w sposób całościowy i wyczerpujący. Nie zostały natomiast uregulowane konsekwencje rozwiązania przez pracodawcę stosunku pracy z nauczycielem z naruszeniem prawa. Dlatego jedynie na podstawie przepisów Kodeksu pracy można skonstruować konsekwencje niezgodnego z prawem działania pracodawcy, które doprowadziło do rozwiązania nauczycielskiego stosunku pracy z mianowania.

Podważanie tych elementów może dotyczyć zarówno kwestionowania zachowania trybu złożenia pracownikowi tego typu oświadczenia woli (od zasady pisemności i podania uzasadnienia, po kwestię zachowania trybu konsultacji przewidzianego w art. 20 ust. 5a ustawy Karta Nauczyciela), jak również aspektów mających wpływ na podjęcie decyzji związane z wyborem konkretnego pracownika do zwolnienia, istnienia przyczyn, na których taką decyzję oparto.

Oparcie decyzji pracodawcy na treści art. 20 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela wymaga wykazania przez pracodawcę w toku zaistniałego sporu sądowego, wdrożonego z inicjatywy pracownika, że w ramach konkretnego stanu faktycznego zaistniały opisane w nim przyczyny, które stanowią podstawę do rozwiązania z nauczycielem stosunku pracy. W tym wypadku chodzi tutaj o zmiany organizacyjne polegające na zmniejszeniu liczby oddziałów lub zmiany planu nauczania, które uniemożliwiają zatrudnienie nauczyciela w pełnym wymiarze zajęć. Na takie okoliczności strona pozwana powołała się w swym oświadczeniu woli wręczonym powodowi w dniu 11 maja 2012 r.

Niewątpliwie pozwany Zespół Szkół we F. przygotowując się na nowy rok szkolny 2012/2014 stanął przed koniecznością przeprowadzenia zmian organizacyjnych, wynikających choćby z tego, że planowane było zmniejszenie liczby oddziałów w tej szkole. Zmiany te były także konsekwencją zmniejszaniem się liczby uczniów zgłaszanych do szkoły oraz zmniejszonymi środkami finansowymi przekazywanymi do pozwanej od organu prowadzącego.

Sąd Rejonowy podkreślił jednak, że nie mogą one mieć dowolnego charakteru, muszą wynikać z prawdziwych okoliczności, zaś w przypadku konieczności dokonywania wyboru pracownika do zwolnienia w związku z nadmiernym zatrudnieniem w danej grupie zawodowej, muszą być podejmowane w oparciu o obiektywne kryteria, które podlegają ocenie Sądu.

Okolicznością bezsporną było, że w porównaniu do roku szkolnego 2011/2012 w roku szkolnym 2012/2013 w pozwanym Zespole Szkół nastąpiło zmniejszenie liczby oddziałów, co spowodowało zmiany organizacyjne. Z załączonych do akt sprawy arkuszy organizacyjnych wynikało, że bieżącym roku szkolnym jest 12 oddziałów szkolnych, zaś w poprzednim było ich 14. To spowodowało zmniejszenie liczby planowanych godzin nauczania wychowania fizycznego (w każdej z form) z 47 do 36.

Okolicznością sporną jest to, czy powyższa zmiana skutkuje takimi zmianami organizacyjnymi, które prowadzą do tego, że dany nauczyciel, tutaj wychowania fizycznego, nie może zostać zatrudniony w pełnym wymiarze zadań.

Sąd I instancji podkreślił, że pełny wymiar zajęć nauczyciela wychowania fizycznego wynosi 18 godzin tygodniowo, co wynika z treści art. 42 ust. 3 wiersz 3 tabeli Karty Nauczyciela.

Z treści Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2011 r. w sprawie dopuszczalnych form realizacji obowiązkowych zajęć wychowania fizycznego (Dz. U z 2011 r. Nr 175 poz.1042) wynika, że zajęcia z wychowania fizycznego mogą być prowadzone w dwóch formach organizacyjnych: zajęć klasowo-lekcyjnych; zajęć do wyboru przez uczniów: zajęć sportowych, zajęć sprawnościowo-zdrowotnych, zajęć tanecznych lub aktywnej turystyki (§ 1 pkt 1 i 2 ww. rozporządzenia). W myśl postanowień § 2 pkt 1 tego rozporządzenia zajęcia klasowo-lekcyjne są realizowane w wymiarze nie mniejszym niż: 2 godziny lekcyjne tygodniowo w szkołach podstawowych i gimnazjach. Dopuszcza się jednocześnie możliwość łączenia, w okresie nie dłuższym niż 4 tygodnie, godzin zajęć do wyboru przez uczniów, z zachowaniem liczby godzin przeznaczonych na te zajęcia.

Tryb opracowania harmonogramu takich zajęć określony jest w § 3 ust. 1 rozporządzenia, zgodnie z którym dyrektor szkoły przygotowuje propozycję zajęć do wyboru przez uczniów, uwzględniając: 1) potrzeby zdrowotne uczniów, ich

zainteresowania oraz osiągnięcia w danym sporcie lub aktywności fizycznej; 2) uwarunkowania lokalne; 3) miejsce zamieszkania uczniów; 4) tradycje sportowe środowiska lub szkoły; 5) możliwości kadrowe.

Propozycję tych zajęć, po uzgodnieniu z organem prowadzącym i po zaopiniowaniu przez radę pedagogiczną i radę szkoły lub radę rodziców, dyrektor szkoły przedstawia do wyboru uczniom.

Pozwany Zespół Szkół przyjął, że w roku szkolnym obowiązywać będą zajęcia z w-f w formie zajęć klasowo lekcyjnych w wymiarze 3 godzin tygodniowo oraz alternatywnych w wymiarze po jednej godzinie tygodniowo. Jednocześnie przyjął nowe propozycje takich zajęć: z aerobiku, tańców ludowych, gier zespołowych, turystyce, tańcach z ogniem.

Pozwany uznał, że przy podejmowaniu decyzji o zwolnieniu nauczycieli grupą porównawczą jest troje nauczycieli zatrudnionych w tym zespole z uprawnieniami do nauczania w-f: D. U. (1), A. J. (2) oraz powód. W ocenie pozwanego powód powinien być wybrany do zwolnienia z uwagi na najniższe kwalifikacje, a w zasadzie brak kwalifikacji do nauczania alternatywnych form zajęć z w-f, np. aerobiku, czy też tańca z ogniem, a także niewłaściwe podchodzenie do wykonywania obowiązków służbowych, skargi rodziców.

W ocenie Sądu Rejonowego, decyzja pracodawcy w tym zakresie była błędna.

Przede wszystkim ,zdaniem Sądu Rejonowego, faktycznie liczba zaplanowanych w planie organizacyjnym godzin nauczania wychowania – fizycznego łącznie, daje podstawy do zatrudnienia w pełnym wymiarze zajęć dwóch nauczycieli w-f.

Następnie stwierdzić należy, że na taką ocenę Sądu, czynności pracodawcy w zakresie doboru nauczycieli w-f przewidzianych do zwolnienia wpływa błędne założenie, że powód nie ma kwalifikacji do prowadzenia zajęć wedle nowego ustalonego harmonogramu propozycji tego typu zajęć na nowy rok szkolny.

W opozycji do tak prezentowanego stanowiska stoi treść § 8 pkt 1 i 2 ROZPORZĄDZENIA MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ z dnia 12 marca 2009 r. w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli oraz określenia szkół i wypadków, w których można zatrudnić nauczycieli niemających wyższego wykształcenia lub ukończonego zakładu kształcenia nauczycieli (Dz.U.2009 r. Nr 50 poz.400 z późn. zm.). Zgodnie z tym przepisem kwalifikacje do prowadzenia zajęć z wychowania fizycznego realizowanych w formach pozalekcyjnych lub pozaszkolnych oraz zajęć szkolenia sportowego w szkołach i klasach sportowych oraz szkołach mistrzostwa sportowego posiada osoba, która: ma kwalifikacje wymagane do zajmowania stanowiska nauczyciela wychowania fizycznego w danym typie szkoły, określone w § 2 ust. 1, § 3, 4 ust. 1 tego rozporządzenia, lub posiada świadectwo dojrzałości i tytuł zawodowy trenera lub instruktora w określonej dyscyplinie sportu, uzyskany zgodnie z przepisami w sprawie kwalifikacji, stopni i tytułów zawodowych w dziedzinie kultury fizycznej oraz szczegółowych zasad i trybu ich uzyskiwania, oraz posiada przygotowanie pedagogiczne.

Z tego wynika, że bez względu na rodzaj zajęć zaplanowanych do prowadzenia w ramach opieki przewidzianej w § 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2011 r. w sprawie dopuszczalnych form realizacji obowiązkowych zajęć wychowania fizycznego (oczywiście przy uwzględnieniu dyrektywy wynikającej z § 3 ust. 1 tego rozporządzenia) nauczyciel uprawniony do nauczania wychowania fizycznego w szkole podstawowej lub gimnazjum, jest równoważnie uprawniony do nauczania na zajęciach alternatywnych w formie pozalekcyjnej. To rolę dyrektora szkoły jest zaproponowanie takich form, by mieszcząc się w dyspozycjach i oczekiwania Ministra Edukacji Narodowej, wyrażonych w § 3 ust. 1 pkt 1 ww. rozporządzenia, uwzględniając zapotrzebowanie uczniów, realizowały założenia pozwalające je zakwalifikować do zajęć sportowych, zajęć sprawnościowo-zdrowotnych, zajęć tanecznych lub aktywnej turystyki, nie stwarzając także zagrożeń dla uczniów.

Na marginesie Sąd rejonowy zauważył ,że zastrzeżenia co do spełnienia tych wymogów można postawić zajęciom z tzw. tańca z ogniem, co do których można postawić zasadne uwagi co do możliwości stwarzania różnego rodzaju zagrożeń związanych z obcowaniem z otwartym ogniem i płynami i substancjami łatwopalnymi, tym bardziej, że Sąd

na pytanie skierowane do dyrektora pozwanego nie uzyskał żadnej rzeczowej odpowiedzi jakie kwalifikacje i gdzie można uzyskać, by prowadzić tego typu zajęcia w szkole.

Z powyższego wynika, że nie znajduje oparcia w faktach i obowiązujących przepisach twierdzenie pozwanego, co do tego, że powód nie posiada kwalifikacji do prowadzenia zajęć z wychowania fizycznego w ramach zajęć pozalekcyjnych, co stanowiło jedno z kryteriów przewidzianych z obowiązującym w pozwanym regulaminie na takie okoliczności i powoływanych przez pozwanego na uzasadnienie swej decyzji o wyborze powoda do zwolnienia.

Niezależnie od tego kolejne zastrzeżenie, zdaniem sądu I instancji, zgłosić można do uwzględnienia w ramach grupy zawodowej nauczycieli wychowania fizycznego A. J. (2), która w poprzednim roku szkolnym, jak i przez ostatni okres nie nauczała tego przedmiotu w sposób, który zdaniem strony pozwanej decydował o tym, że ma ona lepszy ranking od powoda w tej ocenie. Podkreślić bowiem należy, że kwalifikacja w zakresie kryteriów doboru nauczycieli do zwolnienia z przyczyn określonych w art. 20 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela powinna odbywać się w grupie nauczycieli o specjalności, w ramach przedmiotu, którego liczba godzin ulega zmniejszeniu na skutek np. zmniejszającej się liczby oddziałów lub zmiany planu nauczania, co uniemożliwia zatrudnienia nauczyciela w pełnym wymiarze zajęć (wynika to z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego w tym zakresie, np. wyrok SN z dnia 6 marca 1998 r., sygn. akt I PKN 529/97, OSNP 1999/4/122).

Dla oceny istnienia przesłanek określonych w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela istotne nie jest czy zmniejsza się ogólna liczba zatrudnionych nauczycieli, lecz to czy wszyscy nauczyciele danej specjalności mogą po zmianach organizacyjnych być zatrudnieni w pełnym wymiarze zajęć.

Kryteria doboru nauczyciela z danej grupy nie zostały określone w przepisie art. 20 ust. 1 Karty Nauczyciela, ale nie oznacza to, że decyzje dyrektora w tym zakresie mogą być dowolne i arbitralne, a więc podlegają one ocenie Sądu z punktu widzenia tego, czy rozwiązanie stosunku pracy było uzasadnione (tak też wyrok SN z dnia 29 listopada 2000 r., sygn. akt I PKN 294/00, LEX nr 829079; wyrok SN z dnia 27 listopada 1997 r., sygn. akt I PKN 399/97, OSNP 1998/18/541).

Oczywiście kwestia posiadanych kwalifikacji przez nauczyciela ma pierwszorzędne znaczenie, jednak oceniana musi być z uwzględnieniem nie tylko formalnego poziomu wykształcenia, ale także praktyki w nauczaniu przedmiotu. W ocenie zasadności wyboru nauczyciela do przeniesienia w stan nieczynny należy brać pod uwagę w pierwszej kolejności okres zatrudnienia na stanowisku nauczyciela przedmiotu, którego liczba godzin nauczania ulega zmniejszeniu, nie zaś ogólny czas wykonywania zawodu (zob. wyrok SN z dnia 10 stycznia 2002 r. sygn. akt I PKN 771/00, LEX nr 52962).

Nie bez znaczenia, zdaniem Sądu Rejonowego w tym wypadku było to także to, czy dany nauczyciel ma bieżący kontakt z nauczaniem danego przedmiotu. W tym wypadku bezpośrednie porównanie powoda oraz A. J. (2), oraz tej ostatniej z D. U. (1) przemawia na niekorzyść A. J. (2). Argument o posiadaniu przez A. J. (2) dodatkowych kwalifikacji miałby znaczenie przy dokonywaniu oceny kryteriów doboru nauczycieli do zwolnienia spośród nauczycieli realizujących nauczanie wczesnoszkolne, gdzie ostatnio, a więc w roku szkolnym 2011/2012 nauczała A. J. (2). Przeciwnie zgodnie z treścią art. 20 ust. 1 pkt 1 Karty Nauczyciela przyczyną do zwolnienia nauczyciela jest niemożność zatrudnienia go w pełnym wymiarze zajęć w jego wiodącym przedmiocie, najczęściej zgodnym z kierunkowym wykształceniem, ze względu na zmiany organizacyjne powodujące zmniejszenie liczby oddziałów lub zmiany plany nauczania w stosunku do poprzedniego roku szkolnego, a nie w stosunku do tego, co było jeszcze wcześniej.

Warto zwrócić uwagę tutaj na to, że także w roku szkolnym 2012/2013 A. J. (2), zgodnie z arkuszem organizacyjnym w przeważającym stopniu realizowała wymiar zajęć właśnie w nauczaniu wczesnoszkolnym, a nie w ramach wychowania fizycznego. Nadto w okresie od 8 listopada 2008 r. do początku obecnego roku szkolnego nie świadczyła pracy, jako nauczyciel wychowania fizycznego, lecz nauczyciel nauczania zintegrowanego, co zresztą jest jej pierwotnym kierunkiem kwalifikacji, jak wskazują na to jej akta osobowe, choć później przez kilka lat zajmowała się nauczaniem w-f.

Wracając do analizy planu nauczania na 2012/2013 rok, stwierdzić należy, że pozostałe godziny wychowania fizycznego są rozdrobnione pomiędzy innych przedmiotowych nauczycieli (bez żadnego doświadczenia do nauczania wychowania fizycznego sensu stricto, a przynajmniej strona pozwana tego nie wykazała), z których każdy ma przydzielone godziny ponadwymiarowe, niektórzy w znacznym stopniu (np. K. S., K. K.) oraz D. U. (1) – liniowego nauczyciela w-f, który również ma przydzielone godziny ponadwymiarowe, mając ich łącznie 23. Takie planowanie planu nauczania, uwzględniający stan kadrowy wśród nauczycieli w-f na rok szkolny 2011/2012 oraz planowaną liczbę zajęć z tego przedmiotu na kolejny rok szkolny jest niedopuszczalne i stanowi podstawę do postawienia zarzutu, że powołana w wypowiedzeniu przyczyna rozwiązania stosunku pracy z powodem jest nieprawdziwa.

Skoro bowiem powód jest uprawniony do prowadzenia zajęć z pozalekcyjnych zajęć z w-f, zgodnie z powołanym wyżej przepisem rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 12 marca 2009 r. w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli oraz określenia szkół i wypadków, w których można zatrudnić nauczycieli niemających wyższego wykształcenia lub ukończonego zakładu kształcenia nauczycieli, to z pewnością ma lepszą pozycję w danej grupie nauczycieli prowadzących zajęcia z wychowania fizycznego, spośród wszystkich, którzy to robili także w odniesieniu do tych zajęć pozalekcyjnych z roku szkolnego 2011/2012, a nie mieli/nie mają wykształcenia kierunkowego w tym zakresie, bądź aktywnie w tym nie brali udziału. Zorganizowanie zaś planu nauczania w taki sposób, że rozdrabnia się część tych godzin, wprowadza zajęcia, których spełnianie przymiotu określonego w § 3 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2011 r. w sprawie dopuszczalnych form realizacji obowiązkowych zajęć wychowania fizycznego jest co najmniej wątpliwe. Tym bardziej, gdy jednocześnie przydziela się tym nauczycielom, którym rozdziela się godziny w ramach zajęć pozalekcyjnych w-f, godziny ponadwymiarowe.

Zdaniem Sądu Rejonowego jest to naruszenie zasad określonych w art. 20 ust. 1 pkt 1 Karty Nauczyciela (zob. wyrok SN z dnia 9 grudnia 1998 r., sygn. akt I PKN 492/98, PPIPS 2000/1/23: „Brak jest przesłanek rozwiązania stosunku pracy z nauczycielem mianowanym w trybie art. 20 ust. 1 Karty Nauczyciela, jeżeli pozostali nauczyciele tej samej specjalności mają w planie organizacyjnym szkoły przydzieloną taką liczbę godzin ponadwymiarowych, że możliwe byłoby zatrudnianie zwolnionego nauczyciela w pełnym wymiarze zajęć.”).

Z tych powodów Sąd uznał, że decyzja pracodawcy powoda o rozwiązaniu z nim stosunku pracy była wadliwa, albowiem zmiany w szkole wynikające ze zmniejszonej liczby oddziałów i związanej z tym zmiany planu nauczania nie uzasadniają obiektywnego wniosku o braku podstaw do zatrudnienia powoda w pełnym wymiarze zajęć jako nauczyciela wychowania fizycznego. Plan nauczania pozwala na przydzielenie powodowi godzin nauczania tego przedmiotu w wymiarze 18 godzin z uwzględnieniem zajęć pozalekcyjnych, do których nauczania powód posiada kwalifikacje, zaś zadaniem dyrektora jest przedstawienie Radzie Rodziców takich propozycji takich zajęć, które będą uwzględniały sytuację kadrową pozwanego, w postaci zatrudnionych dwóch nauczycieli w-f, a nie rozdrabniania godzin w-f między innymi nauczycieli nie posiadających kierunkowego wykształcenia lub dłuższy czas nie praktykujących nauczania tego przedmiotu.

Na marginesie można wskazać jedynie, że zmniejszenie środków finansowych przekazywanych przez organ prowadzący nie jest bezpośrednią przesłanką do zastosowania wobec nauczyciela mechanizmu przewidzianego w art. 20 ust. 1 ustawy Karta Nauczyciela.

W związku z przedstawioną przez stronę pozwaną argumentacją mającą stanowić podstawę wyboru powoda do zwolnienia, a dotyczącą sposobu wykonywania przez niego obowiązków służbowych wskazać należy, że okoliczności te, aczkolwiek potwierdzone w toku postępowania sądowego nie mogą być brane pod uwagę w tej procedurze. Po pierwsze nie są przewidziane w regulaminie, który na tego typu sytuacje został opracowany i wprowadzony przez samego pozwanego. Z pewnością nie da się tego zakwalifikować, jako dyspozycyjność. Po drugie nie są one akceptowane do tego typu sytuacji w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Należy w tym miejscu odróżnić kwestie, które stanowią ustawowe podstawy/przyczyny wypowiedzenia stosunku pracy od kryteriów doboru nauczyciela do zwolnienia. Powód nie ma negatywnej oceny pracy, która stanowi samoczynną przesłankę rozwiązania stosunku pracy z nauczycielem mianowanym (art. 23 ust. 1 pkt 5 Karty Nauczyciela).

Sąd Rejonowy powołał się na stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w wyroku z dnia 19 maja 2004 r, sygn. akt I PK 608/03 OSNP 2005/3/36. Sąd Najwyższy stwierdził, że kryteria, według których dokonuje się wyboru jednego z nauczycieli do zwolnienia z pracy, nie są tożsame z ustawowymi przyczynami wypowiedzenia stosunku pracy nauczycielowi mianowanemu. W związku z tym ten element nie mógł być brany pod uwagę, jako kryterium doboru pracownika do zwolnienia w trybie art. 20 ust. 1 Karty Nauczyciela. Natomiast jeśli dyrektor szkoły ma zastrzeżenia do jakości pracy nauczyciela to powinien z większą odwagą sięgać do przewidzianych prawem rozwiązania, adekwatnych do okoliczności, także mających na celu dyscyplinowanie nauczycieli do prawidłowej pracy. Takim rozwiązaniem jest m.in. system ocen przewidzianych w art. 6a Karty Nauczyciela. Został on bowiem stworzony do tego, by eliminować z pracy nauczycieli, którzy nie spełniają przymiotów do wykonywania tego zawodu, a wydaje się, że jest rozwiązaniem fasadowym, gdyż z doświadczenia Sądu w składzie orzekającym, jak niniejszej sprawie, wynika, że wszyscy nauczyciele mają pozytywne oceny pracy do momentu, aż przychodzi konieczność wyboru nauczyciela do zwolnienia w ramach zaistnienia przesłanek wymienionych w art. 20 ust. 1 Karty Nauczyciela.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił wnioski powoda o przesłuchanie w charakterze świadków: B. K., M. F., na podstawie art. 217 § 3 k.p.c. uznając, że okoliczności sprawy zostały wyjaśnione w sposób wystarczający do wydania rozstrzygnięcia o roszczeniu powoda, a przeprowadzenie tych dowodów spowodowałoby zbędną zwłokę w jego rozpoznaniu.

Z tych też względów na podstawie art. 45 § 1 k.p.c. w zw. z art. 91c ust. 1 Karty Nauczyciela Sąd przywrócił powoda M. G. do pracy na dotychczasowych warunkach sprzed dokonanego w dniu 11 maja 2012 r. wypowiedzenia stosunku pracy.

Jednocześnie rozstrzygając o kosztach procesu Sąd na zasadzie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. oraz na podstawie § 11 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163 poz. 1349 z późn. zm.) zasądził od pozwanej szkoły na rzecz powoda M. G. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Jednocześnie na zasadzie art. 113 ust.1 w zw. z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 90 poz. 594 z późn. zm.) Sąd ustalił i nakazał ściągnąć od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Elblągu kwotę 1.334 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu, od której uiszczenia powód był zwolniony z mocy ustawy.

Z powyższym wyrokiem nie zgodził się pozwany zaskarżając wskazany wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu w całości, zarzucając:

a.naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie przepisu art. 20 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 roku Karta Nauczyciela (tekst jednolity: Dz. U. 2006 r. Nr 97 poz.674 z późn. zm.) i art. 45 § 1 K.p. w zw. z art. 91 c ust. 1 KN wskutek:

- uznania, iż zmiany organizacyjne jakie miały miejsce w pozwanym zespole szkół nie stanowiły podstawy do rozwiązania stosunku pracy z pozwanym, podczas gdy uwzględniająca całokształt okoliczności sprawy ocena walorów zawodowo-dydaktycznych pozwanego, w porównaniu z innymi nauczycielami pozwanego, przemawiała za rozwiązaniem stosunku z powodem i została dokonana przez dyrektora na podstawie obiektywnych kryteriów;
- uznania, iż przydzielenie w roku szkolnym 2012/2013 godzin w-f jako godzin ponadwymiarowych innym niż powód nauczycielom było niedopuszczalne i uzasadnia zarzut nieprawdziwości wskazywanej przez pracodawcę przyczyny rozwiązania stosunku pracy z powodem;
- uznania, iż wykazane w toku postępowania wadliwe wykonywanie obowiązków przez powoda nie może być uwzględnione przy doborze powoda do zwolnienia;

b. naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez błędną wykładnię przepisu §3ust.1 rozporządzenia MEN z dnia 9 sierpnia 2011 roku w sprawie dopuszczalnych form realizacji obowiązkowych zajęć wychowania fizycznego(Dz. U. Nr 175, poz. 1042 z późn. zm.) i § 8 pkt. 1 i 2 rozporządzenia MEN z dnia 12 marca 2009 roku w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli oraz określenia szkół i wypadków, w których można zatrudnić nauczycieli niemających wyższego wykształcenia lub ukończonego zakładu kształcenia nauczycieli (Dz. U. Nr 50, poz. 400 z późn. zm.) wskutek uznania, iż dysponowanie przez powoda kwalifikacjami do prowadzenia zajęć w-f wiąże dyrektora pozwanego zespołu szkół w ten sposób, iż winien lekcje w-f realizowane w formie zajęć do wyboru przydzielić w pierwszej kolejności powodowi i to pomimo dysponowania przez innych nauczycieli wyższymi w ocenie dyrektora pozwanej szkoły kwalifikacjami do prowadzenia zajęć do wyboru.

Mając na uwadze wskazane podstawy pozwany w niósł o

- 1) o zmianę zaskarżonego orzeczenia w całości i oddalenie powództwa w całości;
- 2) o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego zgodnie ze spisem złożonym przed zamknięciem rozprawy lub w razie niezłożenia -według norm przepisanych;

albo

- 3) o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Elblągu pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie w przedmiocie zasądzenia kosztów procesu za obydwie instancje – z uwzględnieniem kosztów postępowania apelacyjnego zgodnie ze spisem złożonym przed zamknięciem rozprawy lub w razie niezłożenia -według norm przepisanych.

W uzasadnieniu apelacji pozwany wskazał ,że powód będący nauczycielem w-f w pozwanym zespole szkół (stopień awansu zawodowego -nauczyciel mianowany) pozwem z dnia 15 maja 2012 roku odwołał się od wypowiedzenia stosunku pracy i zażądał uznania tego wypowiedzenia za bezskuteczne. Wobec upływu w toku procesu terminu wypowiedzenia, Sąd I instancji uwzględniając roszczenie powoda przywrócił go do pracy w pozwanym zespole szkół „na dotychczasowych warunkach sprzed dokonanego w dniu 11 maja 2012 r, rozwiązania umowy o pracę z zachowaniem okresu wypowiedzenia" oraz zasądził na jej rzecz koszty procesu w kwocie 60,00 zł, a na rzecz Skarbu Państwa nakazał ściągnąć od pozwanego kwotę 1.334,00 zł tytułem opłaty sądowej, z której uiszczenia powód jest ustawowo zwolniony.

Uzasadniając rozstrzygnięcie Sąd I instancji wskazał, iż wobec bezspornego faktu zaistnienia w pozwanym zespole szkół zmian organizacyjnych spowodowanych spadkiem liczby oddziałów decydujące znaczenie w zawisłej sprawie ma okoliczność, czy zmiany te prowadzą do uniemożliwienia zatrudnienia powoda w pełnym wymiarze zajęć (18 godzin lekcyjnych). W ocenie Sądu I instancji dokonane przez dyrektora pozwanej placówki zmiany personalne polegające na zwolnieniu powoda i przydzieleniu lekcji w-f nauczycielom, dla których godziny te mają charakter ponadwymiarowy były wadliwe z punktu widzenia przepisu art. 45 § 1 K.p. w zw. z przepisem art. 91 c ust. 1 KN i uzasadniają wywodzone przez powoda roszczenie o przywrócenie do pracy.

Sąd I instancji analizując kompetencje i staż powoda uznał, iż jego walory zawodowo-dydaktyczne w porównaniu w szczególności z A. J. (2) nie uzasadniają doboru powoda do zwolnienia.

Zdaniem pełnomocnika pozwanego zespołu szkół ,wyrok Sądu I instancji został wydany z naruszeniem przepisów prawa materialnego wskazanych w zarzutach apelacji i uzasadnia wydanie orzeczenia reformatoryjnego bądź kasatoryjnego, co jest przedmiotem wniosku apelacyjnego.

Zastosowane przez dyrektora pozwanego zespołu szkół kryteria zwolnienia powoda były prawidłowe. Porównanie walorów zawodowo-dydaktycznych powoda i A. J. (2) zostało przeprowadzone przez Sąd I instancji w sposób wadliwy. Sąd I instancji nie uwzględnił faktu, iż A. J. (2) prowadziła zajęcia wychowania fizycznego od 2001 do 2009 roku. Sąd I instancji okoliczność tą w istocie pominął stwierdzając ogólnikowo (s. 8 uzasadnienia), iż „później przez kilka

lat zajmowała się nauczaniem w-f. Oceniając walory zawodowo-dydaktyczne A. J. (2) Sąd I instancji skupił się na prowadzeniu przez tą nauczycielkę zajęć innego rodzaju niż lekcje w-f. Nie uwzględnił przy tym, iż fakt dysponowania przez A. J. (4) uprawnieniami do nauczania więcej niż jednego przedmiotu, zwiększa jej przydatność w pozwanej szkole i daje dyrektorowi więcej w niż w przypadku powoda możliwości optymalnego rozdysponowania zmniejszonej ilości godzin lekcyjnych i to w sposób uwzględniający zatrudnienie w pełnym wymiarze nie tylko nauczycieli w-f, ale też nauczycieli innych przedmiotów (m.in. nauczycielka plastyki, techniki i informatyki - M. H.). Uznając wyższe walory zawodowo-dydaktyczne powoda w porównaniu z A. J. (2) Sąd I instancji pominął również okoliczność posiadania przez A. J. (2) wyższego wykształcenia magisterskiego, stopnia awansu zawodowego nauczyciela dyplomowanego, bardzo dobrej oceny pracy oraz aktywnego uczestnictwa we wszystkich formach doskonalenia zawodowego.

Sąd I instancji nie uwzględnił także przysługującej tej nauczycielce ochrony z racji pełnienia funkcji społecznego inspektora pracy z ramienia Związku (...).

Zdaniem apelującego sąd I instancji oceniając powoda, w sposób nieuzasadniony przesądził o kompetencji powoda do prowadzenia lekcji w-f do wyboru i obowiązku dyrektora pozwanej szkoły doboru tych zajęć w sposób preferujący ich prowadzenie przez powoda. Ustalenie Sądu I instancji w tym zakresie wynika z wadliwej wykładni przepisów przytoczonych w petitum apelacji rozporządzeń, z których pierwszy (§ 3 ust. 1 rozporządzenia MEN z dnia 9 sierpnia 2011 roku) obliguje dyrektora szkoły do zaplanowania zajęć do wyboru w sposób uwzględniający pięć różnych kryteriów wśród, których wymienia się możliwości kadrowe pałacu (nota bene delegacja ustawowa tego kryterium wprost nie formułuje). Kryterium to nie może być jednak rozumiane jako obowiązek dla dyrektora szkoły do przydzielania godzin zajęć do wyboru nauczycielom w-f, szczególnie, gdy jak w zawisłej sprawie nauczyciele innych przedmiotów dysponują konkretnymi uprawnieniami niezbędnymi w prowadzeniu zajęć do wyboru, a kompetencja powoda ma charakter ogólny i wynika z przepisu § 8 pkt. 1 i 2 rozporządzenia MEN z dnia 12 marca 2009 roku posługującego się zresztą odmienną terminologią (zajęcia z wychowania fizycznego realizowane w formach pozalekcyjnych lub pozaszkolnych, a nie zajęcia do wyboru). Odniesienie zwrotu „możliwości kadrowe” wyłącznie do nauczycieli w-f stanowi przejaw błędnej i bezzasadnie faworyzującej powoda wykładni wskazanego przepisu. Ponadto w realiach zawisłej sprawy przydzielenie godzin w-f realizowanych w formie zajęć do wyboru nauczycielom innych przedmiotów wynikało z dysponowania przez tych nauczycieli faktycznymi i praktycznymi uprawnieniami, a nie uprawnieniami wynikającymi z ogólnych przepisów wymienionych wcześniej rozporządzeń i tak:

- zajęcia taneczne prowadzi nauczycielka edukacji wczesnoszkolnej Pani B. B. (2) w wymiarze 2 godzin tygodniowo dysponująca kwalifikacjami potwierdzonymi Certyfikatem z dnia 27 sierpnia 2010 roku wydanego przez Centrum S. (...) w E.;
- zajęcia taniec z ogniem - 2 godziny tygodniowo prowadzi nauczycielka historii dysponująca zaświadczeniem potwierdzające udział w warsztatach;
- zajęcia turystyczno - krajoznawcze - 2 godz. tygodniowo, ze względu na duże zainteresowanie uczniów szkoły podstawowej i gimnazjum (28 uczniów) w zastępstwie za K. S. (2) - praca w Zespole ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, prowadzą dwie nauczycielki: L. S. - nauczycielka fizyki - studium podyplomowe rekreacji i turystyki oraz nauczycielka przyrody i biologii - D. D. - zaświadczenie ukończenia szkolenia dla kierowników wycieczek (akta osobowe w aktach zawisłej sprawy);
- gry zespołowe 3 godziny tygodniowo prowadzi D. U. (1) dysponujący uprawnieniami trenera siatkówki (akta osobowe w aktach zawisłej sprawy);
- K. K. (2) przewidziana w organizacji roku szkolnego 2012/13 do prowadzenia zajęć alternatywnych - 4 godziny posiada następujące kwalifikacje: świadectwo ukończenia studiów podyplomowych - gimnastyka korekcyjno - kompensacyjna, zaświadczenie o udziale w warsztatach „(...) Warmii i Mazur”

Potrzeba zgłoszenia powyższych dowodów zaszła w postępowaniu apelacyjnym (art. 381 a contrario K.p.c). Wcześniejsze zgłoszenie przytoczonych powodów nie było możliwe, gdyż w ocenie pozwanej szkoły powód

nie dysponował uprawnieniami do prowadzenia zajęć do wyboru. Dowody zostały zgłoszone w związku z odmiennym stanowiskiem Sądu I instancji odnośnie kompetencji powoda w tym zakresie.

Nieuzasadnione jest również uznanie przez Sąd I instancji całkowitej nieprzydatności w dokonywaniu doboru do zwolnienia nauczycieli w-f ustalonych w zawisłym postępowaniu licznych błędów i zaniechań powoda skutkujących negatywną oceną jego pracy. W znacznej części słuszne wywoły Sąd I instancji dotyczące konsekwencji negatywnej oceny w kontekście przepisu art. 6a i art. 23 ust. 1 pkt. 5 KN nie powinny przesłonić faktu, iż ustalone bezspornie błędy w pracy powoda stanowią realny dowód pozwalający na faktyczne stwierdzenie niższych niż w przypadku innych nauczycieli kompetencji powoda w codziennej pracy z uczniami. Powyższe ustalenie przesądziło o doborze powoda do zwolnienia i winno - w połączeniu z pozostałymi elementami oceny powoda na tle innych nauczycieli - skutkować oddaleniem powództwa.

W tym stanie rzeczy żądania apelacji należy uznać za uzasadnione i zasługujące w całości na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy zważył , co następuje :

Apelacja pozwanego jako niezasadna podlegała oddaleniu .

Zdaniem Sądu Okręgowego ,dokonane przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne są prawidłowe i zgodne z treścią zebranego materiału dowodowego.

Wbrew twierdzeniom apelującego, Sąd Rejonowy zastosował w sposób właściwy przepisy prawa materialnego w ustalonym stanie faktycznym . Przeprowadził również logiczny i prawidłowy wywód prawny ,zgodny z aktualna linią orzeczniczą Sądu Najwyższego .

Sąd Okręgowy w pełni akceptuje ustalenia i rozważania Sądu Rejonowego i przyjmuje je za własne , dlatego też nie widzi potrzeby ich powtarzania .

Na marginesie tylko należy zauważyć, że nietrafny jest zarzut apelującego ,że zmiany organizacyjne , jakie miały miejsce w pozwanym zespole szkół mogły stanowić podstawę do rozwiązania stosunku pracy z powodem , a nie z innym nauczycielem, za czym przemawiać miała obiektywna ocena jego walorów zawodowo-dydaktycznych w porównaniu z innymi nauczycielami pozwanego .

Podkreślić należy ,że zgodnie z art. 20 ust.1 pkt2 Karty Nauczyciela Dyrektor szkoły w razie częściowej likwidacji szkoły albo w razie zmian organizacyjnych powodujących zmniejszenie liczby oddziałów w szkole lub zmian planu nauczania uniemożliwiających dalsze zatrudnianie nauczyciela w pełnym wymiarze zajęć rozwiązuje z nim stosunek pracy lub, na wniosek nauczyciela, przenosi go w stan nieczynny. Nauczyciel zatrudniony na podstawie mianowania może wyrazić zgodę na ograniczenie zatrudnienia w trybie określonym w art. 22 ust. 2.

W orzecznictwie sądów podkreśla się ,że przesłanką prawidłowego zastosowania tego przepisu jest nie tylko zaistnienie zmian organizacyjnych szkoły, ale także skutek tych zmian w postaci braku możliwości zatrudnienia nauczyciela w pełnym wymiarze zajęć.

W realiach niniejszej sprawy warunki tego przepisu nie występowały , jeżeli po zmianach organizacyjnych (zmniejszeniu liczby oddziałów) możliwe było zatrudnianie powoda-nauczyciela W-F w pełnym wymiarze zajęć.

Argumentacja pozwanego, że to powód powinien być wybrany do zwolnienia z uwagi na najniższe kwalifikacje, a w zasadzie brak kwalifikacji do nauczania alternatywnych form zajęć z w-f, np. aerobiku, czy też tańca z ogniem okazała się błędna , gdyż pracodawca przyjął z góry fałszywe założenie o braku takich kwalifikacji przez powoda , co okazało się w toku postępowania sądowego błędne . Za błędną analizą kwalifikacji zawodowych dokonaną przez pozwanego , przemawia również fakt ,że nauczyciel K. uzyskała kwalifikacje do prowadzenia zajęć tańca z ogniem dopiero w dniu 10 sierpnia 2012r. ,a więc już po otrzymaniu przez powoda pisma rozwiązującego z nim stosunek pracy .

Fakt, że pracodawca wykazuje nieznaną przepisów prawa, co w konsekwencji prowadzi do błędnego ustalenia zakresu kwalifikacji powoda, obciąża pracodawcę, co za tym idzie pominięciu, jako spóźnione podlegały wnioski dowodowe zawarte w apelacji pozwanego. Gdyby pracodawca rzetelnie przeanalizował kwalifikacje powoda, wiedziałby, że powód dysponował kwalifikacjami do prowadzenia dodatkowych zajęć, co pozwoliłoby na zgłoszenie powyższych dowodów już przed Sądem I instancji.

Należy również podzielić argumentację Sądu Rejonowego, że zastrzeżenia budzi uwzględnienie w ramach grupy zawodowej nauczycieli wychowania fizycznego A. J. (2), która w poprzednim roku szkolnym, jak i przez ostatni okres nie nauczała tego przedmiotu. Podkreślić bowiem należy, że kwalifikacja w zakresie kryteriów doboru nauczycieli do zwolnienia z przyczyn określonych w art. 20 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela powinna odbywać się w grupie nauczycieli o specjalności, w ramach przedmiotu, którego liczba godzin ulega zmniejszeniu na skutek np. zmniejszającej się liczby oddziałów lub zmiany planu nauczania, co uniemożliwia zatrudnienia nauczyciela w pełnym wymiarze zajęć (patrz powołany przez Sąd Rejonowy wyrok SN z dnia 6 marca 1998 r., sygn. akt I PKN 529/97, OSNP 1999/4/122).

Zatem osoba nauczycielki A. J. (2) mogłaby być rozważana przy podejmowaniu decyzji o zwolnieniu, gdyby zmniejszenie ilości oddziałów dotyczyło jej wiodącego przedmiotu tj. nauczania wczesnoszkolnego.

Dla oceny istnienia przesłanek określonych w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela istotne nie jest czy zmniejsza się ogólna liczba zatrudnionych nauczycieli, lecz to czy wszyscy nauczyciele danej specjalności mogą po zmianach organizacyjnych być zatrudnieni w pełnym wymiarze zajęć, co w niniejszej sprawie niewątpliwie ma miejsce.

Kryteria doboru nauczyciela z danej grupy co prawda nie zostały określone w przepisie art. 20 ust. 1 Karty Nauczyciela, ale nie oznacza to, że decyzje dyrektora w tym zakresie mogą być dowolne i arbitralne, a zawsze podlegają one ocenie Sądu z punktu widzenia tego, czy rozwiązanie stosunku pracy było uzasadnione (tak też wyrok SN z dnia 29 listopada 2000 r., sygn. akt I PKN 294/00, LEX nr 829079; wyrok SN z dnia 27 listopada 1997 r., sygn. akt I PKN 399/97, OSNP 1998/18/541).

W szczególności w wyroku z dnia 9 kwietnia 1997 r., I PKN 72/97 (OSNAPUS 1998/1, poz. 8) uznał, że zatrudnianie nauczycieli w niewielkiej ilości godzin ponadwymiarowych nie świadczy o niespełnieniu przesłanek do zastosowania art. 20 Karty Nauczyciela. Jednakże występowanie po rozwiązaniu stosunku pracy z nauczycielem sytuacji, w której pozostali zatrudniani nauczyciele mają przydzieloną taką liczbę godzin ponadwymiarowych, że w ich ramach byłoby możliwe zatrudnienie w pełnym wymiarze zajęć nauczyciela zwolnionego, świadczy o braku spełnienia przesłanek z art. 20 ust. 1 Karty Nauczyciela.

Sąd I instancji dokonał więc prawidłowej oceny, uznając, że w stanie faktycznym sprawy nie były spełnione przesłanki tego przepisu, skoro po rozwiązaniu stosunków pracy z powodem, pozostali nauczyciele mieli przydzielone albo godziny ponadwymiarowe, albo – jak w przypadku A. J. (2) – godziny W-F dopełniły jej etat (w związku ze zmniejszeniem godzin nauczania wczesnoszkolnego). Dodatkowo nauczyciel ten posiada 4 godziny ponadwymiarowe z innych przedmiotów.

Skoro plan nauczania pozwala na przydzielenie powodowi godzin nauczania tego przedmiotu w wymiarze 18 godzin z uwzględnieniem zajęć pozalekcyjnych, do których nauczania powód posiada kwalifikacje, to przyczyna rozwiązania stosunku pracy z powodem nie była rzeczywista.

Dlatego też w oparciu o art. 385 kpc apelację pozwanego należało uznać za bezzasadną.

Konsekwencją powyższego było obciążenie pozwanego kosztami procesu za instancję odwoławczą w oparciu o art. 98 kpc w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 11 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2002 r, Nr 163, poz. 1349).